

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1. **M.**, bytom S., a 2. **V.**, bytom Č., oboch zastúpených **JUDr. M.**, advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **Krajskému lesnému úradu v Žiline**, Ul. Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. A/2007/00538S/FUT zo dňa 20.apríla 2007 a č. A/2007/00538R/FUT zo dňa 23. apríla 2007, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2008 č.k. 21S/79/2007-38 , takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/79/2007-38 zo 16. septembra 2008 v napadnutej časti náhrady trov konania **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2007/00538S/FUT zo dňa 20. apríla 2007, ako i rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Čadci č. 2007/7-008-By zo dňa 30. januára 2007, ako aj rozhodnutie Krajského lesného úradu v Žiline č. A/2007/0053 8R/FUT zo dňa 23. apríla 2007, ako i rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Čadci č. 2007/7-007-By zo dňa 30. januára 2007 a vec vrátil Krajskému lesnému úradu v Žiline na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že uložil žalovanému správnomu orgánu povinnosť zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške 18.159,- Sk, v lehote troch dní na účet právneho zástupcu žalobcov JUDr. M., advokáta so sídlom v K., J. č. 81 s odôvodnením, že preskúmal písomnú špecifikáciu trov konania (č. 1. 35 spisového materiálu) a dospel k záveru, že vyčíslené trovy

konania sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., a preto tieto trovy konania žalobcom priznal.

Žalovaný napadol tento rozsudok v časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania včas podaným odvolaním, namietajúc, že v rozsudku nie je Krajským súdom v Žiline špecifikovaný spôsob ani položky, na základe ktorých bola žalobcom priznaná výška náhrady trov konania v celkovej sume 18 159,- Sk.

Uviedol, že vychádza zo skutočnosti, že v analogických prípadoch výška náhrad trov konania, určená zaplatiť Krajským lesným úradom v Žiline žalobcom, predstavovala zväčša nepomerne nižšiu čiastku, ktorá bola zároveň v odôvodnení rozsudku vždy riadne analyzovaná a rozvedená podľa konkrétnych položiek.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o platbu z rozpočtu špecializovanej štátnej správy, požadoval, aby v odvolacom konaní predmetná platba náhrady trov konania bola úmerne znížená na obvyklú hodnotu a doplnená o vecnú špecifikáciu a kalkuláciu výšky jednotlivých položiek, tvoriacich celkovú čiastku trov predmetného konania.

Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení z 3.12.2008 uviedli, že s odvolaním nesúhlasia, nakoľko trovy konania vyčíslili podaním zo dňa 16.9.2008, pričom trovy sú špecifikované podľa jednotlivých úkonov a položiek. Navrhovali preto odvolanie odmietnuť a zaviazat' žalovaného aj k náhrade trov odvolacieho konania 4 374,-Sk. V doplnení vyjadrenia z 29.5.2009 poukázali i na to, že nesúhlasia ani so znížením náhrady trov konania, nakoľko boli v konaní úspešní v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a že je potrebné rozsudok Krajského súdu v Žiline v napadnutej časti o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu krajskému súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti (t.j. piatej

časti OSP), a ustanovenie § 250k OSP, podľa ktorého prvostupňový súd v danej veci rozhodoval, prípustnosť opravného prostriedku neobsahuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania.

Vychádzajúc z ústavného princípu práva na spravodlivé súdne konania a princípu dvojinstančnosti, z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález sp. zn. II. ÚS 56/05 z 22. júna 2005 - www.concourt.sk) ako aj z názoru, že ustanovenia § 250k OSP a § 250h ods. 2 OSP upravujú síce spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania v správnom súdnictve odlišne od všeobecnej úpravy, avšak na samotné rozhodovanie o trovách konania sa použijú ustanovenia tretej hlavy tretej časti OSP (napr. § 151 OSP, ale aj §§ 147- 149 OSP), odvolací súd mal zato, že odvolanie žalovaného proti rozhodnutiu o náhrade trov konania možno meritórne prejednať.

Pri prejedaní odvolania však nebolo možné ponechať bez povšimnutia, že krajský súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, najmä vôbec neodôvodnil, čo považuje za úkony právneho zastúpenia pred spojením dvoch vecí (§ 112 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP - uznesenie č.l. 29) a po spojení vecí, za ktoré úkony priznal právnenému zástupcovi odmenu, ako prepočítal cestovné náhrady a daň z pridanej hodnoty a podľa ktorých ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb rozhodoval. Púhy odkaz na príslušné číslo listu spisu, kde právny zástupca žalobcov náhradu trov konania vyčíslil, je nepostačujúce, ak sa nestalo súčasťou rozsudku.

Takéto rozhodnutie súdu treba považovať za nepreskúmateľné, nakoľko ním krajský súd neposkytol žalovanému dostatočnú ochranu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je i právo na odôvodnenie rozhodnutia (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 - www.concourt.sk).

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, (k tomu napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06- www.concourt.sk).

Táto zásada podľa OSP sa uplatňuje i pri odôvodnení rozhodnutí o náhrade trov konania, keďže v zmysle už vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn, II. ÚS 56/05 aj úprava platenia a náhrady trov konania obsiahnutá najmä v OSP určuje, či sa právo na súdnu ochranu naplní reálnym obsahom (čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Prístup k súdnej a inej právnej ochrane totiž závisí aj od toho, či účastník konania má alebo nemá vytvorené ekonomické predpoklady na uplatnenia tohto základného práva bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Preto procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom základného práva na súdnu ochranu .

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na uvedené podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP rozsudok Krajského súdu v Žiline v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom prvostupňový súd o náhrade trov konania znova rozhodne a svoje rozhodnutie zákonným a zrozumiteľným spôsobom odôvodní. V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 9. februára 2010

JUDr. Jana Baricová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková